

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"ב ע"א

פרשת עקב

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רע"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כְּהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים. מִכָּאן וְאֵילָּה, לִית לֹוֶן סֵדֶר, אֲלֵא כָּל הַקּוֹדֶם זָכָה.

תרגום לעברית

פָּתַח וְאָמַר, (שמות כה) וַעֲשִׂיתָ שְׁלֶחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו'. בֹּא רֵאֵה, מִנְּהֻגִים טוֹבִים וְיָפִים
הָיוּ נוֹהֲגִים בְּעַלֵּי הַסְּעוּדָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ לְהִרְאוֹת שֶׁהֵם מִבְּנֵי שְׁלֶחַן הַמֶּלֶךְ. גָּדוֹל אֶחָד מִבְּנֵי
הַסְּעוּדָה נוֹטֵל יָדָיו בְּזֶמֶן שִׁיכְנֹסוּ לַסְּעוּדָה לְהִסָּב. הַגָּדוֹל מִסֵּב בְּרֹאשׁ, הַשֵּׁנִי תַּחְתּוֹ,
וְהַשְּׁלִישִׁי תַּחַת הַשֵּׁנִי. וְאֵלֶּה נִקְרְאוּ שְׁלֹשָׁה מִטּוֹת, כְּנָגֵד שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, וְכְנָגֵד כְּהֲנִים
לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים. מִכָּאן וְאֵילָּה אֵין לָהֶם סֵדֶר, אֲלֵא כָּל הַקּוֹדֶם זָכָה.

טקסט הזוהר

תַּנְיִינָא, בַּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ, כְּדִי שִׁיכְבֹּעַ בְּעֵין יָפָה. וּמִשְׁלִים בְּרִכְתָּא, וּלְבַתֵּר בּוֹצֵעַ.
וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנִן דְּמִתְנִיתִין, דְּאֵין הַמְּסוּבִין רִשְׁאִין לְטַעוֹם, עַד שִׁיטְעוֹם הַמְּבָרָה. וְלִית
הַבּוֹצֵעַ רִשְׁאִי לְטַעוֹם, עַד שִׁיכְלָה אֱמֵן מִפִּי הַמְּסוּבִין. וְאִם רְעוּתִיהָ לְחֵלֶק כְּבוֹד, הָרְשׁוֹת
בִּידֶיהָ. וְעוֹד אוֹקְמוּהָ, דְּאוֹרַח מְבָרָה, בְּגִין דִּיבְרָה לְבַעַל הַבֵּית.

שנית, בעל הבית בוצע, כדי שיבצע בעין יפה, ומשלים הפרכה, ואחר כך בוצע. ופרשוה רבותינו של המשנה, שאין המסבים רשאים לטעם עד שיטעם המכרה, ואין הבוצע רשאי לטעם עד שיכלה אמן מפי המסבים. ואם רצונו לחלק כבוד, הרשות בידו. ועוד פרשוה שהאורח מכרה, בשביל שיכרה את בעל הבית.

טקסט הזהיר

וארח רזא, בעל הבית בוצע, דא עמודא דאמצעייתא, דאיהו קו האמצעי. ובשבת צריך לבצוע משני כפרות, דאינון ה' ה'. בעל הבית, דא ו' דאמצעייתא. (וכגוונא דא ובגין דא) ובגין דלא לאתחזאה כרעבתנותא, יכיל למבצע בה לכל חד וחד כפיצה. מאי כפיצה. י' וי'. אינון נקודין דשמא קדישא, אתקרי פרורי בכיזת. ואלין לקבל טפין דזרע, ומאן דמזלזל בהון, וזריק לון באתר דלא אצטריה, עניותא קא רדיף אבתריה, ואזיל נע ונד. הדא הוא דכתיב, (איוב טו) נודד הוא ללחם איה. ולית לחם אלא תורה, והוא צונח איה מאן דמרחם עליה, ולא ישפח.

תרגום לעברית

ודרך סוד, בעל הבית בוצע - זה העמוד האמצעי, שהוא קו האמצעי. ובשבת צריך לבצע משתי כפרות, שהן ה' ה'. בעל הבית - זה ו' של האמצע. (ובצורה זו. ומשום זה) וכדי שלא יראה כרעבתנות, יכול לבצע בה לכל אחד ואחד כפיצה. מה זה כפיצה? י' וי'. והן הנקודות של השם הקדוש, נקראים פרורים שבכיזת. ואלו כנגד טפות הזרע. ומי שמזלזל בהן וזורקן במקום שלא צריך, העניות רודפת אחריו, והולך נע ונד. זהו שכתוב (איוב טז) נודד הוא ללחם איה. ואין לחם אלא תורה, והוא צונח: איה מי שמרחם עליו? ולא מוצא.

וּפְרוּרִים בְּכַזִּית, אֵינּוֹן בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ כְּתִישׁוּ מְאִינּוֹן זֵיתִים. וְאוֹרַח מְבַרְרָה, (משלי ופרורים בכזית, אינון בצדיק, דאיהו כתישו מאינון זיתים. ואורח מבררה, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה. (משלי י) ברכות לראש צדיק חי עולם, ובגין דא אורח מבררה.

תרגום לעברית

וּפְרוּרִים בְּכַזִּית, הֵם בְּצַדִּיק, וְהוּא כּוֹתֵשׁ כְּתִישׁוֹת מְאֹתָם הַזֵּיתִים. וְהַאֲרַח מְבַרְרָה, (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה. ברכות לראש צדיק חי העולמים, ולכן האורח מבררה.

טקסט הזוהר

אֲדַהֲכִי, הָא בּוֹצִינָא קֳדִישָׁא אַתָּא לְגַבִּיָּה. וְאָמַר, רַעֲיָא מְהִימְנָא, יוֹמָא חַד אֲזִילְנָא אֲנָא וְחִבְרִיָּא לְאַכְסִנְיָא חֲדָא, וְהָוָה תַּמָּן יִנּוּקָא חֲדָא. קָם וְתַקִּין לֹן מְנַרְתָּא וּפְתוּרָא אִיהוּ מְגַרְמִיָּה, כְּאֵלּוּ הָוָה מַעֲשָׂרִין שְׁנִין, וְלֹא הָוָה אֶלָּא מִבֶּן חֲמִשׁ שְׁנִין. וְתַקִּין פְּתוּרָא מְכָל מִינֵי מַאֲכָל וּמִשְׁתָּה. אָמַר, הָא אוֹקְמוּהָ רַבְּנָן דְּבַעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְבַרְרָה, אֲכָל (אִיּוֹב לֵב) צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יֹשִׁישִׁים עַל כֵּן זָחֳלָתִי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אַתְכֶם. עַד דְּאִשְׁטוּל רְשׁוֹת מְכָם. אָמַר לֵיהּ, אִימָא בְּרִי מְלֶאכָא דִּיגִי'.

תרגום לעברית

בֵּין כֹּה הָרִי בָּא אֵלָיו הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה וְאָמַר, רוּעָה הַנְּאֻמָּן, יוֹם אֶחָד הִלְכְּתִי אֲנִי וְהַחֲבָרִים לְאַכְסִנְיָה אַחַת, וְהָיָה שָׁם תִּינוּק אֶחָד, קָם וְהִתְקִין לָנוּ מְנוּרָה וְשִׁלְחָן, הוּא מַעֲצָמוּ כְּאֵלּוּ הָיָה מַעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְלֹא הָיָה אֶלָּא מִבֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים, וְהִתְקִין שִׁלְחָן מְכָל מִינֵי מַאֲכָל וּמִשְׁתָּה. אָמַר, הָרִי פִּרְשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ שֶׁבַעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְבַרְרָה, אֲכָל (אִיּוֹב לֵב) צָעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יֹשִׁישִׁים עַל כֵּן זָחֳלָתִי וְאִירָא מַחֲוֹת דְּעֵי אַתְכֶם, עַד שְׁאִטְל רְשׁוֹת מְכָם. אָמַרְתִּי לוֹ, אָמַר בְּנִי מְלֶאכָה ה'.

אמר לן, אתון בעיתון לחם תפנוקי בלא קרבא, או לחם בקרבא. דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין, שעת אכילה שעת מלחמה. ואי בעיתו למיהוי קרבא עליה, לית חד אכיל, אלא מאן דנצח קרבא, איהו אכיל ובוצע לכלהו. אמרו ליה חבריא, ברי אנן זעיר, ועדיין לא ידעת איך מגיחי גברין רברבין בחרבא, בנענוע דחרבא. ברומחא, בקשתא, בגירין דקשתא, בקירטא, באבני דקירטא.

תרגום לעברית

אמר לנו, אתם רציתם לחם תפנוקים בלי קרב, או לחם עם קרב. שכה פרשוה רבותינו של המשנה, שעת אכילה שעת מלחמה. ואם רציתם שיהיה עליו קרב, אין אחד אוכל. אלא מי שינצח בקרב, הוא אוכל ובוצע לכלם. אמרו לו החברים, בנני, אתה קטן, ועדיין לא ידעתי איך נלחמים גברים גדולים בקרב, בנענוע החרב, ברמח, בקשת, בחצי הקשת, במקלע ובאבני מקלע.

טקסט הזוהר

אמר להו, (מלכים א כ) אל יתהלל חוגר כמפתח. דהא ודאי בקריאת שמע אוקמוה, כל הקורא קריאת שמע על מטתו, כאילו אויזו חרב פיפיות, דכתיב, (תהלים קמט) רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. ונענועא דחרבא, צריה לנענעא ליה לשית סטריז, כמה דאוקמוה, כדי שתמליכוהו על השמים ועל הארץ, ועל ד' רוחות העולם. ודא ו', גוף החרב. י', ראש החרב. ה'ה, תרי פיות. נרתקא דחרבא, אדני.

תרגום לעברית

אמר להם, (מלכים א כ) אל יתהלל חוגר כמפתח. שהרי ודאי בקריאת שמע פרשוה, כל הקורא קריאת שמע על מטתו, כאילו אויזו חרב פיפיות, שכתוב (תהלים קמט) רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. ונענוע החרב צריה לנענעה לששה צדדים,

כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחַ, כְּדִי שֶׁתִּמְלִיכוּהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְזוֹ ו',
גּוֹף הַחֶרֶב. י' רֹאשׁ הַחֶרֶב. ה''ה, שְׁתֵּי פִּיפִיּוֹת. נְרִתִּיק הַחֶרֶב, אֲדָנִי.

טקסט הזוהר

רוּמָחָא, רמ''ח בְּקִרְיַאת שְׁמַע, עִם שְׁתֵּי תִיבִין דִּיחֻדָּא, הָא רוּמ''ח. מְג''ן עִם חֶרֶבָא,
מִיכָאֵל גְּבֻרִיאל נֹרִיאל שְׁמִשִּׁין דִּג' אֲבָהֶן. קִשְׁת דְּזָרִיק חֲצִים, וְכָל זֶרַע דְּאִינוּ יוֹרָה כַּחֲץ
אִינוּ מוֹלִיד. קִירְטָא, דָּא קִרְיַאת שְׁמַע. ה' אֲבָנִין דְּקִירְטָא, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי'
אֱלֹהֵינוּ יי'. לְקַבְּלֵיהוּ, (שְׁמוּאֵל א יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמִשָּׁה חֲלֻקֵּי אֲבָנִים מִן הַנֶּחֱל. וְכַד שְׁוִי
לְהוֹן בְּקִירְטָא, דְּאִיהִי שְׁפָה, וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא, אֲתַעְבִּידוּ חַד כְּלָהוּ ה', וְקִטִּיל לְפָלְשֶׁתָּא.

תרגום לעברית

רֶמַח, רמ''ח בְּקִרְיַאת שְׁמַע, עִם שֵׁשׁ תְּבוֹת הִיחוד, הָרִי רוּמ''ח. מְג''ן עִם חֶרֶב, מִיכָאֵל
גְּבֻרִיאל נֹרִיאל, הַשְּׁמִשִּׁים שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. קִשְׁת שְׁיוֹרָה חֲצִים, וְכָל זֶרַע שְׁאִינוּ יוֹרָה
כַּחֲץ אִינוּ מוֹלִיד. מְקַלֵּעַ, זֶה קִרְיַאת שְׁמַע. חֲמִשָּׁה אֲבָנֵי מְקַלֵּעַ, (דְּבָרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. כְּנָגְדָם, וַיִּקַּח דָּוִד (שְׁמוּאֵל א יז) חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי אֲבָנִים מִן הַנֶּחֱל. וְכִשְׁשָׁם
אוֹתָם בַּמְּקַלֵּעַ, שְׁהִיא שְׁפָה, וְהִיא שְׂכִינָה, נַעֲשׂוּ אֶחָד כָּל הַחֲמִשָּׁה, וְהָרַג אֶת הַפְּלִשְׁתִּי.

טקסט הזוהר

וְעַד כְּעַן זְרִיקְנָא הָאִי אֲבָנָא לְסַמָּאֵל, דְּאִיהוּ אֶבֶן מְצוּר, וְהֶרְסְנָא מְצוּר דִּילִיָּה, וְאַשְׁפִּלְנָא
לִיָּה לְתַתָּא. וּבִגִּין דָּא אָמִינָא לְכוּן, אַל יִתְהַלֵּל חוּגְר כְּמַפְתַּח. כְּעַן יִתְבָּרַר לְכוּן, דְּאָנָא
יִדְעָנָא אִיהַּ מַגִּיחִין גְּבֻרִין רַבְרָבִין בְּסִיפִין, בְּרוּמָחָא, בְּקִשְׁתָּא, בְּקִירְטָא. תּוּוּהֶנָּא וְלֹא
יְכִילְנָא לְמַלְלָא קַמִּיהַּ, אֲמָרוּ לִיָּה רַבְּנֵן, כְּעַן נַחֲזִי מֵאן יְהֵא מְרוּוּחַ נְהֵמָא, דְּאִיהוּ לְחָם
הַמוֹצִיא.

ועד עכשיו זרקתי אבן זו לסמאל, שהוא אבן מצור, והרסתי את המצור שלו והשפלתיו למטה. ולכן אמרתי לכם, אל יתהלל חוגר כמפתח. כעת יתברר לכם שאני יודע איך נלחמים גברים גדולים בחרבות, ברמח, בקשת, במקלע. תמהנו ולא יכלנו לדבר לפניו. אמרו לו חכמים, כעת נראה מי יהיה מרויח את הלחם, שהוא לחם המוציא.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי'. במאי (נ"א בהאי) אתרימת שכינתא, דאיהי ה' דהמוציא, דאוקימו עליה מארי מתניתין, כל הבוצע, צריך לדקדק בה'. אלא ודאי הא אוקמוה רבנן דמתניתין, מוץ ותבן פטורין מן המעשר. וכד היא במוץ ותבן, איהי בבית אסורין, ולית לה רשו לארמא לגבי מ', למעבד עמה מ"ה. והאי איהו תרומה, תור"ה דאיהי ה' חומשי תורה, דבה (שמות כד) ויהי משה בקר ארבעים יום וגו'.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה'. במה נתרמת שכינה, שהיא ה' של המוציא, שבארו עליה בעלי המשנה, כל הבוצע צריך לדקדק בה' א? אלא ודאי הרי פרשוה רבותינו של המשנה, מוץ ותבן פטורים מן המעשר. וכשהיא במוץ ותבן, היא בבית האסורים, ואין לה רשות להרים למ' לעשות עמה מ"ה. וזוהי תרומה, תור"ה שהיא חמשה חמשי תורה, שבה (שמות כד) ויהי משה בקר ארבעים יום וגו'.

טקסט הזוהר

ובמוץ ותבן דחטה, עליה אוקמוה רבנן, (קפ"ח ע"ב) אילן שאכל אדם הראשון חטה הנה. קריב ח"ט, דאיהו מוץ ותבן, לאת ה'. ואסתליק מניה י', דאיהו עשור דילה. ובגין דא כד איהו במוץ ותבן (שלה), דאינון לקבל ערלה ופריעה, פטור מן המעשר.

וְלִית רִשׁוֹ לְאֵת י', לְחִבְרָא בְּאֵת ה', דְּאִינוּן אִישׁ וְאִשָּׁה. וּבְגִין דָּא, כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיךְ

תרגום לעברית

וּבְמוֹץ וְתִבְנָן שֶׁל חֲטָה, עָלֶיהָ בָּאָרוּ רַבּוּתֵינוּ, אֵילָן שֶׁאֵכֵל אָדָם הָרִאשׁוֹן חֲטָה הָיָה. קָרַב
ח' ט, שֶׁהוּא מוֹץ וְתִבְנָן, לְאוֹת ה', וְהִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ י', שֶׁהוּא עֲשׂוֹר שָׁלָה. וְלִכְּנָן כְּשֶׁהוּא
בְּמוֹץ וְתִבְנָן (שָׁלָה), שֶׁם כְּנָגֵד עֲרָלָה וּפְרִיעָה, פָּטוֹר מִן הַמַּעֲשֶׂר. וְאִין רִשׁוֹת לְאוֹת י'
לְחִבְרָא בְּאוֹת ה', שֶׁהֵם אִישׁ וְאִשָּׁה. וְלִכְּנָן כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בָּהּ. וְצָרִיךְ לְבַצֵּעַ
מִהַמָּקוֹם שֶׁבְּשׂוּלוֹ יָפָה, מְשׁוּם שֶׁבְּשׂוּל הוּא גָּמַר הַפָּרִי, וְזֶה ו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.